

## Đặt tên cho c và Nhân dân

T&#225;c Gi&#7843;- Đào Hi&#u

Th&#7913; B&#7843;y, 30 Th&#225;ng 5 N&#259;m 2009 22:57

---

Có vẻ như “Đặt tên cho c” và “Nhân dân” là hai phạm trù rất gần gũi, rất thân thiết, có quan hệ máu thịt với nhau, thậm chí không thể tách rời nhau. Từ hàng ngàn năm rồi, nhiều người đã hiểu như vậy, đã cảm nhận như vậy.

Tôi sẽ không viết tiếp về những dòng chữ có vẻ nghịch lý sau đây nếu không sẵn lòng dấn thân đến “cung sơn”. Sẽ quá lạ lẫm đối với tôi đã đánh thức mọi phản kháng trong tôi duy, làm chúng ta vui mừng và luôn nhớ những người khác.

Và một trong những phát hiện bàng hoàng nhất là: Đặt tên cho c và Nhân dân là hai thực thể có khả năng trở thành thù địch.

Đào Hi&#u

1

Từ thuở bé, con người đã gắn liền với đặt tên cho c mình qua lũy tre làng, dòng sông, bãi đò, những bãi biển thơ mộng, những núi non hùng vĩ, những danh lam thắng cảnh... tất cả, góp phần tạo ra tâm hồn, tính cách và tình yêu của mọi người, từ đó hình thành nên những dây ràng buộc, như thế mà khi có ngoại xâm thì cả dân tộc cùng đứng lên, đứng lòng đánh đuổi chúng, giành lấy từng tấc đất, từng người rau...

Đó là những điều có thật. Đã từng xảy ra. Những tấm lòng yêu nước, những hy sinh vì quê hương, những anh hùng dân tộc... tất cả đều có thật.

Duy chỉ một điều nghịch lý, đó là: trong lịch sử nhân loại CH&#A BAO GI&# Đ&#T N&#C LÀ C&#A NHÂN DÂN.

Ngày xưa, khi vua Vũ diệt trừ c Tr&# , dựng nên nhà Chu, thiên hạ ai cũng tôn phò.

Ch&#229; có Bá Di, Thúc T&#229; ch&#229; là b&#229;t nghĩa, không thèm ăn thóc nhà Chu, cùng nhau lên núi Thú D&#229;ng, hái rau đ&#229; nh&#229;t.

Sau, có ng&#229;i đ&#229;n b&#229;o: “Nhà Chu đã tr&#229; thiên h&#229;, thì n&#229;i nào l&#229;i ch&#229;ng ph&#229;i c&#229;a nhà Chu, ăn rau núi này ch&#229;ng ph&#229;i ăn rau nhà Chu &#229;?”

Hai ông nghe nói, b&#229;n nh&#229;n đ&#229;i cho đ&#229;n ch&#229;t.

R&#229; ràng th&#229;i &#229;y ng&#229;i ta quan ni&#229;m sông núi, k&#229; c&#229; rau r&#229;ng đ&#229;u “c&#229;a nhà Chu” nào ph&#229;i c&#229;a nhân dân.

Ngay c&#229; h&#229;t thóc là do m&#229; h&#229;i n&#229;c m&#229;t c&#229;a nông dân làm nên mà cũng đ&#229;c g&#229;i là “thóc nhà Chu” thì nhân dân còn l&#229;i g&#229;i?

Trong bài th&#229; “Nam Qu&#229;c S&#229;n Hà”, Lý Th&#229;ng Ki&#229;t cũng xem đ&#229;t n&#229;c Vi&#229;t Nam là c&#229;a vua chúa nhà Lý khi ông vi&#229;t: “Nam qu&#229;c s&#229;n hà Nam đ&#229; c&#229;” thì th&#229;t s&#229; cũng đã “xí ph&#229;n” cho tri&#229;u đ&#229;nh h&#229;t r&#229;i, còn g&#229;i cho đám dân đen n&#229;a?!

Th&#229;i phong ki&#229;n, đ&#229;t n&#229;c là c&#229;a nhà vua nên m&#229;i có cha truy&#229;n con n&#229;i, nên trung quân và ái qu&#229;c m&#229;i g&#229;p làm m&#229;t.

2

Ngày nay ng&#229;i ta nói nhi&#229;u đ&#229;n dân ch&#229;.

Có v&#229; nh&#229; đ&#229;t n&#229;c không còn là c&#229;a “nhà Chu” n&#229;a, có v&#229; nh&#229; “Nam qu&#229;c s&#229;n hà” không còn

## Đất nọ c và Nhân dân

T&#225;c Gi&#7843;: Đào Hi&#u

Th&#7913; B&#7843;y, 30 Th&#225;ng 5 N&#259;m 2009 22:57

---

c&#a “Nam đ&#” n&#a.

V&#y ch&#c là c&#a nhân dân r&#i!

Th&# xem có ph&#i v&#y không?

N&#u cái đ&#t n&#c giàu tài nguyên này, cái quê h&#ng “r&#ng vàng bi&#n b&#c” này là c&#a nhân dân, sao nhân dân nghèo kh&# đ&#n v&#y?

Sao nh&#ng chàng trai nông thôn chân l&#m tay bùn v&#n &# nhà tranh vách đ&#t?

Sao nh&#ng cô gái quê ph&#i lên thành ph&# bán thân?

Sao bác phu xích lô v&#n còng l&#ng đ&#p m&#i ngày, sao l&#p tr&# con nhà lao đ&#ng ph&#i nh&# nh&#i m&# hôi trong các khu ch&# xu&#t, các m&# than, các nhà máy ch&# bi&#n h&#i s&#n, lâm s&#n, nông s&#n...ch&# đ&# ki&#m ch&#a đ&#n m&#t trăm đô la m&#i tháng?

Sao nhân dân lao đ&#ng v&#n ph&#i chui rúc trong nh&#ng căn nhà t&#i tàn ch&#t h&#p?

N&#u r&#ng là vàng, bi&#n là b&#c thì vàng &# đâu, b&#c đi đâu, mà m&#i l&#n làm đ&#ng, xây c&#u l&#i ph&#i vay v&#n ODA, vay v&#n Ngân hàng Th&# gi&#i, Qu&# ti&#n t&# Th&# gi&#i... đ&# x&#y ra nh&#ng v&# tham những nh&#c nh&# PMU18, nh&# v&# c&#u Văn Thánh, nh&# v&# PCI Nh&#t B&#n...và hàng ngàn v&# khác?

N&#u đ&#t n&#c này là c&#a nhân dân thì sao đ&#u m&# khai thác nhi&#u nh&# v&#y mà dân không giàu? mà Đ&#ng l&#i giàu?

## Đất nọ và Nhân dân

T&#225;c Gi&#7843;: Đào Hi&#u

Th&#7913; B&#7843;y, 30 Th&#225;ng 5 N&#259;m 2009 22:57

---

N&#u đất n&# c là c&# a nhân dân sao l&# i ch&# có m&# t nh&#m các t&# p đoàn tài phi&# t ph&# t lên nh&# kinh doanh r&# ng, bi&# n, đ&# t đai và lúa g&# o... trong khi nhân dân thì b&# c&# p đ&# t, r&# ng thì b&# phá, th&#c lúa thì b&# th&# ng lái ép giá, đ&# y nông dân vào ki&# p s&# ng b&# n cùng?

3

Có quá nhi&# u b&# ng ch&# ng đ&# nói r&# ng trong l&# ch s&# ch&# a bao gi&# đ&# t n&# c là c&# a nhân dân.

Đ&# t n&# c ch&# là c&# a nhân dân trong các h&# c thuy&# t, trong văn th&# , trong âm nh&# c.

Đ&# t n&# c ch&# là c&# a nhân dân trong hoài ni&# m tu&# i th&# , trong tâm tình ch&#n nhau c&# t rún.

Trên th&# c t&# đ&# t n&# c bao gi&# cũng là tài s&# n riêng c&# a giai c&# p c&# m quy&# n.

Ngày x&# a thì đ&# t n&# c là c&# a vua chúa, ngày nay đ&# t n&# c là c&# a các chính quy&# n.

Còn nhân dân?

Ngo&# i tr&# s&# ít giàu có &# các đô th&# l&# n, đ&# i đa s&# nhân dân lao đ&# ng, công nhân, nông dân, công ch&# c, t&# ch&# c ăn l&# ng...ch&# có đ&# c m&# t căn nhà nh&# , m&# t mái tranh nghèo, m&# t cái &# chu&# t t&# i tắm trong xóm lao đ&# ng hay d&# i g&# m c&# u.

Nh&# ng nhà hàng, nh&# ng khách s&# n sang tr&# ng, nh&# ng vũ tr&# ng xa hoa, nh&# ng c&# a hàng l&# ng l&# y kia không ph&# i c&# a nhân dân.

Nh&# ng khu đô th&# m&# i, nh&# ng resorts, nh&# ng sân golf, nh&# ng câu l&# c b&# qu&# n v&# t, nh&# ng cu&# c

thi hoa h u liên miên kia... không bao giờ là c a nhân dân.

Nh ng m bô-xit, m than, m d u tr giá hàng ngàn t đô la kia, nh ng lâm s n, h i s n vô t n kia...ch a bao giờ là c a nhân dân.

Nhân dân ch có cái t chim bé nh c a mình, nhân dân ch có v i cà, con m m, c khoai, r y b p, chi c xích lô đ p, chi c xe máy đ ch y xe ô m, đ đi làm m i ngày.

Nhân dân không bi t nghe nh c giao h ng, không bi t hát Opera, nhân dân ch bi t rao: “Cháo huy t đây!” Bánh mì nóng giòn đây!” Báo m i đây!” “Mài dao mài kéo đây!”...

Nhân dân không có vé vào xem thi hoa h u hoàn vũ hay xem trình di n th i trang, nhân dân ch có năm ngàn đ ng đ tr m t cu c xe ra đ ng đ u đ ng Huy n Trân Công Chúa và g i: “Đi ch i không anh?”.

Nhân dân không có ai b o v , ch bi t ch y tr i ch t khi b công an đem xe t i xúc v đ n đ “làm s ch thành ph .”

Trong th i chi n, bao giờ nhân dân cũng b xem nh m t th “tài nguyên”, m t “ngu n c b p d i dào” s ng sàng cung c p cho chi n tr ng đ giành th ng l i trong các cu c chi n tranh mang danh nghĩa “gi i phóng” “ch ng ngo i xâm” “thánh chi n” “v qu c”...

T i nghi p cho hàng trăm th h nh ng ng i lính đã ngã xu ng trong các cu c “chi n tranh th n thánh” y đ r i cu i cùng đ t n c l i l t vào tay m t nhúm “đ ng h ng” chuyên ngh v vét.

Đ t n c đã b c ng đo t.

Gi&#223; đây, đ&#223;i v&#223;i nh&#223;n d&#223;n Vi&#223;t Nam, n&#223;u đ&#223;t n&#223;c c&#223; c&#223;n đ&#223;c ch&#223;t ý nghĩa, chính là vì nó đang ôm gi&#223; trong lòng nó x&#223;ng c&#223;t c&#223;a nh&#223;ng ng&#223;i thân đã ch&#223;t vì m&#223;t lý t&#223;ng hoang đ&#223;ng và m&#223;t n&#223;c m&#223; không bao gi&#223; có th&#223;t.

4

Trung Qu&#223;c chi&#223;m đ&#223;o Hoàng Sa, r&#223;i Tr&#223;ng Sa.

Vài trăm ng&#223;i bi&#223;u tình b&#223; đàn áp, b&#223; b&#223;t, b&#223; đ&#223;a.

Nhi&#223;u ng&#223;i h&#223;i tôi: “Sao không th&#223;y ông vi&#223;t v&#223; Hoàng Sa, Tr&#223;ng Sa mà ch&#223; vi&#223;t v&#223; nh&#223;n quy&#223;n, v&#223; dân ch&#223;?”

Ch&#223;ng l&#223; tôi l&#223;i ph&#223;i tr&#223; l&#223;i nh&#223; th&#223; này:

“Vì hai hòn đ&#223;o n&#223;y ng&#223;i ta đã dâng cho Tàu r&#223;i. Ai đòi l&#223;i đ&#223;c? Mà n&#223;u nh&#223; có đòi đ&#223;c thì cái lãnh th&#223; giàu tài nguyên n&#223;y cũng đ&#223;u ph&#223;i c&#223;a nh&#223;n dân. Hai hòn đ&#223;o n&#223;y cũng s&#223; là tài s&#223;n c&#223;a nh&#223;ng k&#223; c&#223;m quy&#223;n và b&#223;n tài phi&#223;t, cũng s&#223; b&#223; chúng chia ch&#223;c nhau mà ăn thôi.”

V&#223; tác gi&#223; : Nhà văn Đào Hi&#u, sinh năm 1946 t&#223;nh Bình Đ&#223;nh, gia nh&#223;p Đ&#223;ng C&#223;ng s&#223;n năm 1968. Tham gia phong trào sinh viên mi&#223;n Nam ch&#223;ng M&#223;, ông sau năm 1975 làm vi&#223;c t&#223;i báo Tu&#223;i Tr&#223; và NXB Tr&#223; TP. HCM. Năm 2008, ông công b&#223; trên m&#223;ng h&#223;i ký L&#223;c Đ&#223;ng, gây nhi&#223;u tranh lu&#223;n.